

دویست و گندهم پژوهشگران امنیت غذا

۲nd National Food Safety Specialists Congress

Tehran-November 2013

به نام خدا

[Type here]

تهران : ۱۳۹۲ آذر ۰۵

جمهوری اسلامی ایران
سازمان امنیت غذایی

بررسی تولید آنزیم نارنجیناز ثبت شده از گونه آسپرژیلوس نایجر چهت تلخ زدایی در صنعت آبیوه

نویسنده مسئول : بهروز علیزاده بهبهانی

behrrooz66behbahani@gmail.com

نویسنگان :

۱. محمد باقر حبیبی نجفی

۲. علیرضا وسیعی

۳. شهاب خسروی

۴. حسین زنگانه

۵. علیرضا وسیعی

کد مقاله : ۱۱۸۶۱۶۸۰۸۹۸۰۱

صنعت آبیوه با مواد خامی سروکار دارد که در بسیاری از ویژگی های کیفی به میزان زیادی با یکدیگر اختلاف دارند. از اهداف این صنعت، فرآیند کردن میوه با کترین هزینه ممکن می باشد در حالیکه خواص ارگانولیپتیک و پایداری محصول حفظ شود. حضور مواد تلخ، یک محدودیت عده در مقبولیت تجاری آبیوه می باشد. تلخ ترین ترکیباتی که در آب مرکبات وجود دارند شامل، نارینجن (naringin)، لیموئین (limonin) می باشد. این ترکیبات تلخ در تمام قسمت های گریپ فروت و پرتقال یافت می شوند. نارینجن ترکیب عده موجود در گریپ فروت و به مراتب تلخ ترین ترکیب می باشد. آستانه ی چشمی آن در آب حدود ۲۰ ppm می باشد اما سطح ۱.۵ ppm نیز احتمال دارد تشخیص داده شود. سطح نارینجن را می توان با تکنولوژی هایی مانند تلخی زدایی جنبی، روش های شیمیایی، تیمار توسط رزین های پلی استایرن دی وینیل بنزن استایرن (DVB)، تیمار بتاپیکلودکسترین کاهش داد. این تکنولوژی ها دارای محدودیت های فراوانی می باشد. بنابراین در این مطالعه تولید آنزیم نارنجیناز توسط گونه میکروبی آسپرژیلوس نایجر مورد بررسی قرار گرفت. پس از تولید آنزیم نارنجیناز، حالت جامد این آنزیم را بر شیشه های متخل در یک راکتور آنزیمی برای تبدیل نارینجن به پروپن، ثبت شد. فرآیند در بafر ۰،۱ مولار گلیسین/NaOH در ۱۲ pH انجام گرفت؛ ۹۸٪ تبدیل صورت گرفت. نارینجن موجود در جریان محصول، توسط CHCl₃ استخراج شد و سوبستراو واکنش نداده در فاز آبی به راکتور برگشت داده شد. می توان ادعا کرد که این فرآیند، اولین فرآیند بدون مشکل در تهیه پروپن می باشد. بنابراین در یک نتیجه گیری کلی میتوان بیان نمود که استفاده از آنزیم نارنجیناز ثبت شده، می تواند به عنوان جایگزینی مناسب چهت تلخ زدایی در صنعت آبیوه باشد.

کلمات کلیدی : نارنجیناز؛ آسپرژیلوس نایجر؛ آبیوه